

جداسازی و شناسایی اجزاء تشکیل‌دهنده روغن‌های انسانی گیاه *Pervoskia abrotanoides karel* به وسیله تکنیک میکرواستخراج فاز جامد فضای فوقانی جفت‌شده با دستگاه کروماتوگرافی گازی-طیف سنجی جرمی

مهدي نكوي^{۱*}، مجید محمدحسيني^۱، بهزاد چهكتدي^۱، حسين علی مشايخي^۲، مهدى رحيمى^۱

^۱دانشگاه آزاد اسلامي، واحد شهرود، دانشکده علوم پايه، گروه شیمی، شهرود، ايران

^۲دانشگاه آزاد اسلامي، واحد تنكابن، گروه شیمی، تنكابن، ايران

تاریخ ثبت اولیه: ۱۳۹۰/۹/۱۸ ، تاریخ دریافت نسخه اصلاح شده: ۱۳۹۰/۱۱/۱۳ ، تاریخ پذیرش قطعی: ۱۳۹۰/۱۱/۱۷

چکیده

روغن‌های انسانی بخش‌های مختلف از گیاه معطر و وحشی *Pervoskia abrotanoides karel* (گل، برگ و ساقه) از منطقه‌ی خوش بیلاق، توسط روش ریز استخراج فاز جامد (SPME) استحصل و ترکیبات متنشکله به کمک روش کروماتوگرافی گازی توأم با طیف سنجی جرمی (GC/MS) بررسی و شناسایی گردید. ترکیبات اصلی تشکیل‌دهنده گل‌ها به ترتیب آلفا پین (۰.۲۵٪)، او۸-سینثول (۰.۲۰٪)، میرسن (۰.۱۹٪) و کامفن (۰.۱۰٪)، ترکیبات عمده‌ی ساختار شیمیائی برگ‌ها به ترتیب او۸-سینثول (۰.۲۵٪)، میرسن (۰.۰۵٪) و آلفا پین (۰.۱۲٪) و اجزاء اصلی موجود در انسانس فرار ساقه‌های این گیاه به ترتیب میرسن (۰.۳۱٪)، او۸-سینثول (۰.۲۶٪) و آلفا پین (۰.۰۸٪) هستند.

واژه‌های کلیدی: میکرواستخراج فاز جامد فضای فوقانی، کروماتوگرافی گازی-طیف سنجی جرمی، روغن‌های انسانی، *Pervoskia abrotanoides karel*

گیاهی بوته‌ای یا نیمه درختچه‌ای و به ارتفاع حدوداً یک متر با بوئی نافذ است که به روش بذرافشانی تکثیر می‌یابد. در ایران، رویش و پراکنش این گیاه عمده‌ای در مناطق کوهستانی و زمین‌های سنگلاخی شمال شرق کشور بوده و در برخی از مناطق نیز به عنوان درختچه‌های زیستی کاشته می‌شود. در طب سنتی، خیسانده

۱. مقدمه

عناعیان یا لب‌گشادگان (Lamiaceae) یکی از تیره‌های مشهور گیاهی است که بالغ بر ۲۲۰ جنس و ۳۵۰۰ گونه را در سراسر دنیا در بر می‌گیرد. گیاه *Pervoskia abrotanoides karel* با نام‌های محلی گل کبود یا کن کبد متعلق به خانواده‌ی عناعیان،

* عهدہ دار مکاتبات: مهدی نکوئی

نشانی: شهرود، دانشگاه آزاد اسلامی، گروه شیمی

تلفن: ۰۲۷۳-۳۳۹۴۵۳۰ . پست الکترونیکی: m_nekoei1356@yahoo.com

مرتضی سمنانی در سال ۲۰۰۴ ترکیبات شیمیایی گیاه *P.abrotanoides* را از لحاظ شیمیایی به وسیله GC-MS در استان مازندران مورد بررسی قرار داد. این کاوش، شناسائی کامفور(۱٪/۳۴)، ۱۰-سینثول(۱۸٪) و آلفا-هومولن(۵٪/۶٪) را در پی داشت[۱۳]. سجادی و همکاران در سال ۲۰۰۵ میلادی ترکیبات شیمیایی این گیاه را از لحاظ کیفی و کمی مورد بررسی قرار دادند که عمدتاً شامل ۱۰-سینثول(۴٪/۳۲)، میرسن(۱۳٪/٪۰)، کامفور(۲٪/۲)، بتا-کاریوفیلن(٪۷/٪۹) و آلفا-هومولن(٪۶/٪۴) بود[۱۴].

به رغم انجام مطالعات متعدد بر روی استحصال انسان این گیاه در مناطق مختلف، تمرکز اکثر این گزارشات عمدتاً بر روش جداسازی مبتنی بر تقطیر با بخار آب می‌باشد. امروزه، در مراجع علمی راهکارهای جدیدتر و توانمندتر برای استخراج انسان‌ها ابداع و ارائه شده‌اند. یکی از این روش‌ها، میکرواستخراج فاز جامد فضای فوکانی (HS-SPME) می‌باشد. این روش از جمله روش‌های نوین دستگاهی است که از آن اساساً می‌توان جهت استخراج و تجزیه‌ی مواد فرار خارج شده از نمونه‌های جامد و یا مایع استفاده نمود. از مزایای این روش می‌توان از عدم نیاز به سیستم تقطیر و یا حلال نام برد. هم‌چنین، در این روش انسان موجود در نمونه کمتر دچار تغییر ماهیت و یا تغییر ساختار ترکیبات موجود در آن می‌گردد. در این روش، ترکیبات فرار در اثر حرارت از بخش غیرفرار جدا شده و مستقیماً بدون نیاز به آماده‌سازی وارد دستگاه GC/MS می‌گردد.

در روش HS-SPME، به دلیل انجام همزمان فرآیندهای پیش‌تغییظ و جداسازی، مرحله‌ی آماده‌سازی نمونه (Sample preparation) حداقل زمان ممکن را به خود اختصاص می‌دهد. فرآیند HS-SPME، شامل دو مرحله است. مرحله اول، شامل تقسیم آنالیت بین پوشش فیبر و بافت نمونه یک فرآیند تعادلی است و در مرحله بعد واجذب آنالیت تغییظ شده در یک دستگاه تجزیه‌ای صورت می‌گیرد.

در جداسازی‌های مبتنی بر میکرواستخراج فاز جامد فضای فوکانی، آنالیت‌ها قبل از رسیدن به پوشش روی فیبر، به فضای گازی بالای

گل‌های پرووسکیا غالباً به عنوان یک عامل بالقوه‌ی پایین‌آورنده‌ی تب تجویز می‌شود[۱-۳].

در تحقیق باباخانلو و همکاران در سال ۱۳۷۷ پیرامون ترکیبات شیمیایی این گیاه در منطقه‌ی گرگان کامفور(٪۲۳)، ۱۰-سینثول(٪۱۹)، دلتا-۳-کارن(٪۹) و کامفن(٪۵)، به عنوان اصلی-ترین ترکیبات شناسائی شدند[۴]. حاصل مطالعه‌ی جمعی از محققین در منطقه‌ی درگز در ایران در سال ۲۰۰۹ میلادی در مورد ساختار انسانس جداسده از این گیاه به وسیله GC-MS شناسائی کامفور، ۱۰-سینثول، آلفا پین، بتا پین، اسیمن، کامفن، کاریوفیلن و بورنثول به عنوان ترکیبات عمدتی سازنده بود[۵]. در بررسی انسانس این گیاه توسط روستاییان و همکاران نیز ۱۰-سینثول(٪۲۸) و کامفور(٪۲۴) بیشترین فراوانی را داشتند[۶]. یونس و همکاران در گزارش تحقیقاتی در منطقه‌ی افغانستان ساختار شیمیائی روغن انسانی این گیاه را تعیین و منتول، کامفور، ۱۰-سینثول، آلفا پین، بتا پین، کامفن، لینالول، بتا کاریوفیلن، سدرول و بورنثول را به عنوان ترکیبات اصلی ارائه نمودند[۷]. در گزارش مشابه دیگر که توسط صالح انجام شد متیل سیترونلات(٪۲۵/٪۴) و نرول(٪۲۰/٪۲۰) بیشترین درصد را در پروفیل شیمیائی داشتند[۸]. در تحقیقی دیگر که در سال ۱۹۸۴ میلادی در منطقه‌ی آسیای مرکزی و قراقستان انجام شد، سه گونه *Perovskia* مورد بررسی قرار گرفتند که در گونه *P.abrotanoides karel* P. بیشترین فراوانی مربوط به کامفور (٪۲۷-٪۳۶) درصد بود[۹]. در گزارش مشابه در کشور پاکستان این گونه از لحاظ شیمیایی مورد شناسایی قرار گرفت که بیشترین فراوانی را بتا توجن(٪۴۵/٪۴۵)، سابین(٪۲۶/٪۲۶) و ۱۰-سینثول(٪۱۰/٪۵) در میان ترکیبات دیگر به خود اختصاص دادند[۱۰]. گروهی از محققین ژاپنی گیاه *P.abrotanoides karel* را به وسیله GC-MS مورد بررسی قرار دادند که ۱۰-سینثول و آلفا پین تشکیل دهنده‌های اصلی و بورنثول و بورنیل استات کمترین فراوانی را در بین ترکیبات داشتند[۱۱]. محبوی و همکارش در سال ۲۰۰۹ میلادی ترکیبات این گیاه را شناسایی کرده که عمدتی ترین ترکیبات شامل آلفا پین(٪۱۲)، کامفور(٪۲۳) و ۱۰-سینثول(٪۲۲)، بتا پین(٪۳/٪۱) و لیمونن(٪۱/٪۵) بود[۱۲].

شد. از یک ظرف شیشه‌ای کوچک به حجم ۱۰ میلی لیتر جهت ایجاد فضای فوقانی (HS) استفاده شد. فیبر مورد استفاده از جنس پلی دی متیل سیلوکسان-کاربوكسن (PDMS-CAR) به ضخامت ۱۰۰ میکرومتر به همراه مجموعه کامل SPME از شرکت سوپلکو خریداری شد. در کل مدت آنالیز، از یک همزن با دور زیاد استفاده گردید. ترکیبات جذب شده روی فیبر از طریق واجدب حرارتی، بلا فاصله به دستگاه GC/MS تزریق شده تا جداسازی و شناسایی ترکیبات انجام پذیرد. مراحل استخراج مواد مؤثره‌ی گیاه به طور خلاصه به شرح زیر است:

الف) بافت گیاهی توسط آسیاب برقی کاملاً خرد و مقدار ۰/۵ گرم از آن به ظرف شیشه‌ای به حجم ۱۰ میلی لیتر وارد و درپوش آن محکم بسته شد. دمای ظرف حاوی نمونه گیاهی به منظور تعادل حرارتی لازم، در داخل حمام گردشی آب به وسیله‌ی یک دماپای استاندارد به طور کاملاً دقیق تنظیم و به وسیله همزن، در زمان بهینه شده، به تعادل دمایی رسید.

ب) بعد از برقراری تعادل دمایی، فیبر ریز استخراج فاز جامد از طریق سوراخ کردن سپتم، وارد فضای فوقانی ظرف حاوی نمونه گردید. در این مرحله، جهت اجتناب از هرگونه تماس احتمالی، تنظیم موقعیت مناسب فیبر تا تکمیل روند استخراج ضروری است. ج) پس از اتمام استخراج، با انتقال فیبر به داخل سرنگ SPME سوزن از داخل ظرف نمونه خارج و مستقیماً در محفظه‌ی تزریق دستگاه GC/MS قرار گرفت. سپس با فشار دادن ریز لوله به سمت پایین، فیبر در معرض حرارت ۲۵۰ درجه‌ی سلسیوس (دمای واجدب) واقع شده و بدین ترتیب، ترکیبات جذب شده به وسیله‌ی پوشش فیبر در اثر حرارت بالا واجدب و وارد ستون GC می‌شوند.

۳-۲. جداسازی و شناسایی اجزا
برای تفکیک و شناسایی مواد موجود در انسان این گیاه، از دستگاه کروماتوگرافی گازی و کروماتوگرافی گازی متصل به طیفسنج جرمی استفاده گردید. شناسایی اجزای انسان با استفاده از بانک اطلاعات جرمی، زمان بازداری و اندايس بازداری کواتس مندرج در منابع علمی، مطالعه طیف‌های جرمی هر یک از اجزای

نمونه انتقال داده شده و از آنجا جذب فیبر می‌شوند. این رویکرد منجر به محافظت فزآینده‌ی پوشش فیبر از آسیب مزاحمت‌های ناشی از ترکیبات دارای وزن مولکولی بالا و گونه‌های غیر فرار دیگر موجود در بافت نمونه مانند پروتئین‌ها و نمک‌ها می‌شود. علاوه بر این، با استفاده از شیوه‌ی فضای فوقانی بهینه سازی شرایط بافت، تسهیل می‌شود. به عنوان مثال، می‌توان pH محلول را بدون اینکه به فیبر آسیب برسد، تغییر داد. آنالیت‌های فرار نظیر انسان‌ها، به واسطه‌ی بالابودن سرعت انتقال جرم آن‌ها در روش فضای فوقانی، نتایج آزمایشگاهی بسیار خوبی را در پی داشته‌اند.

هدف از تحقیق اخیر، جداسازی و شناسایی اجزاء تشکیل‌دهنده‌ی روغن‌های انسانی گیاه *Pervoskia abrotanoides karel* به وسیله‌ی تکنیک میکرواستخراج فاز جامد فضای فوقانی جفت‌شده با دستگاه کروماتوگرافی گازی-طیفسنجی جرمی می‌باشد.

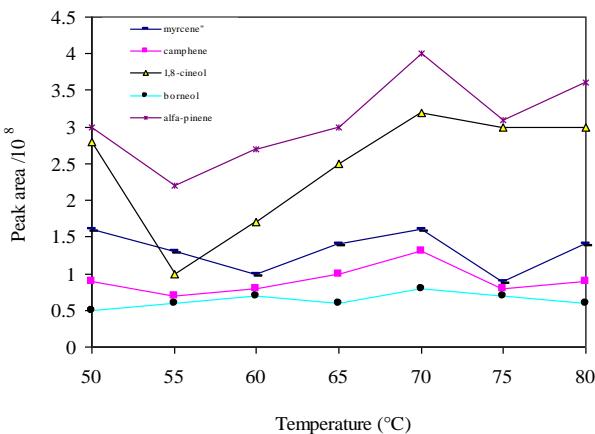
۲. مواد و روش‌ها

۲-۱. جمع‌آوری و شناسایی گیاه مورد مطالعه
گیاه *Pervoskia abrotanoides* در تیرماه سال ۱۳۹۰ در موسوم گل‌دهی و از منطقه‌ی خوش بیلاق در استان سمنان جمع‌آوری و شناسایی آن در هرباریم مؤسسه‌ی تحقیقات جنگل‌ها و مراتع توسط دکتر ولی الله مظفریان انجام گرفت. گیاه جمع‌آوری شده در حرارت معمولی و در سایه خشک و سپس با دقت زیاد بخش‌های مختلف آن جداسازی شد. بدین منظور، قطعات خشک‌شده گیاه به وسیله آسیاب برقی خرد شدند. قسمت‌های هوایی گیاه شامل برگ‌ها، ساقه‌ها و گل‌ها جهت استحصال انسان مورد استفاده قرار گرفتند.

۲-۲. استخراج انسان
استخراج انسان به روش میکرواستخراج فاز جامد فضای فوقانی (HS-SPME) با استفاده از حداقل وزن نمونه‌ی جامد خرد شده و بدون استفاده از هرگونه حلال آلی انجام شد. در این روش از یک حمام آب گردشی مدل MLW8 ساخت شرکت MLW UH با توانایی کنترل دما، جهت ثبیت دما حین استخراج استفاده

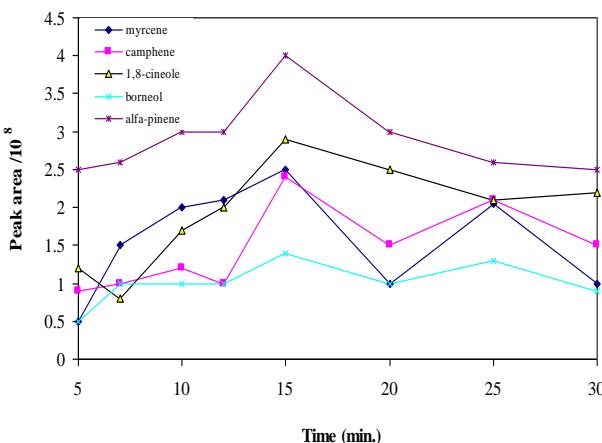
موردن استفاده قرار گرفت.

به منظور تعیین مناسب‌ترین دمای فضای فوقانی، دما به طور کاملاً دقیق در گستره‌ی ۵۰ تا ۱۰۰ درجه‌ی سانتی‌گراد (با روند افزایش ۱۰ درجه) تغییر و سطوح زیر پیک مربوطه در شکل ۱ نمایش داده شده است. بر اساس این شکل، دمای بهینه ۷۰ درجه‌ی سانتی‌گراد جهت جداسازی ترکیبات فرار انتخاب شد.

شکل ۱- تأثیر دمای فضای فوقانی استخراج بر سطوح زیر پیک برشی از ترکیبات فرار در برگ (وزن نمونه خشک ۵/۰ گرم، زمان قرارگیری فیر بر معرض فضای فوقانی ۱۰ دقیقه).

علاوه‌ه، در دمای بهینه ۷۰ °C فیر در بازه‌ی ۵ تا ۳۰ دقیقه در معرض فضای فوقانی قرار گرفته (شکل ۲) و با درنظر گرفتن سطوح زیر پیک‌ها، بیشترین سطح، پس از ۱۵ دقیقه قابل حصول است.

شکل ۲- تأثیر زمان قرار گیری فیر بر معرض فضای فوقانی بر سطوح زیر پیک برشی از ترکیبات فرار در برگ (وزن نمونه خشک ۵/۰ گرم، دمای بهینه ۷۰ °C).

بنابراین، برای جدا کردن اسانس بهترین شرایط تجربی شامل دمای فضای فوقانی ۷۰ °C و زمان قرار گیری فیر ۱۵ دقیقه می‌باشد.

اسانس و مقایسه‌ی آنها با طیف‌های مرچع انجام شد [۱۵]. هم‌چنین، بررسی‌های تکمیلی با تطبیق الگوهای شکافتنگی طیف‌های جرمی و اندیس‌های کواتس مبتنی بر تجربیات قبلی صورت گرفت [۱۶-۱۸].

۴- مشخصات و برنامه‌ی حرارتی دستگاه‌های کروماتوگرافی گازی و کروماتوگرافی گازی- طیف‌سنج جرمی

جهت بررسی کمی و کیفی ساختار اسانس‌ها، کروماتوگرافی گازی مدل HP-6890 با آشکارساز FID مجهز به ستون تجاری HP-5MS به طول ۳۰ متر، قطر داخلی ۲۵۰ میکرومتر و ضخامت لایه‌ی داخلی ۰/۲۵ میکرومتر استفاده شد. برنامه‌ی حرارتی به کار رفته، شامل خیز تدریجی دمایی ۵۰ تا ۲۶۰ درجه‌ی سانتی‌گراد با روند افزایش ۵ °C در هر دقیقه و نگهداری ستون در ۲۶۰ °C به مدت ۲۰ دقیقه صورت پذیرفت. دمای اتفاقک تزریق ۲۵۰ °C، دمای رابط در واسط ۲۶۰ °C و گاز حامل هلیوم با سرعت ۱ میلی‌لیتر در دقیقه در طول فاز ساکن جریان داشت. شرایط کروماتوگرافی در GC-MS مانند شرایط کروماتوگرافی گازی بود. در عین حال، به عنوان آشکارساز از آشکارساز جرمی مدل HP-5973 شامل تجزیه‌گر جرمی از نوع چهارقطبی (کوادرپول) مجهز به یک منبع یون‌ساز برخورد الکترون (EI) با انرژی یونش ۷۰ الکترون ولت و دمای ۲۳۰ °C استفاده شد.

۳. نتایج و بحث

۳-۱. بهینه‌سازی شرایط استخراج فضای فوقانی SPME

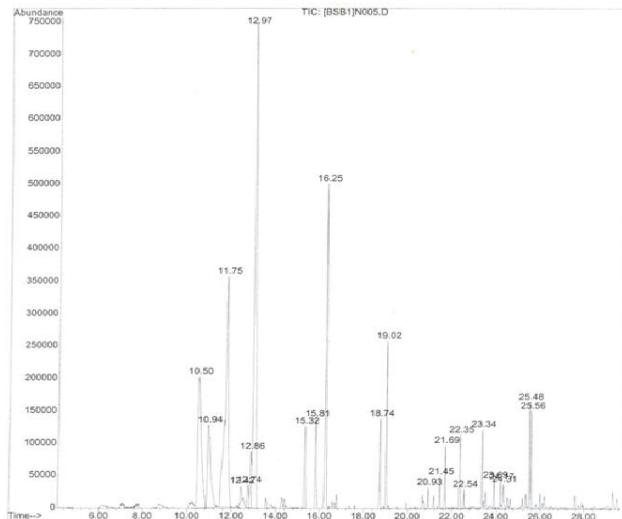
دو پارامتر تأثیرگذار بر روند استخراج و استحصال روغن‌های فرار اسانس با استفاده از HS-SPME، عبارتند از:

(الف) دمای فضای فوقانی

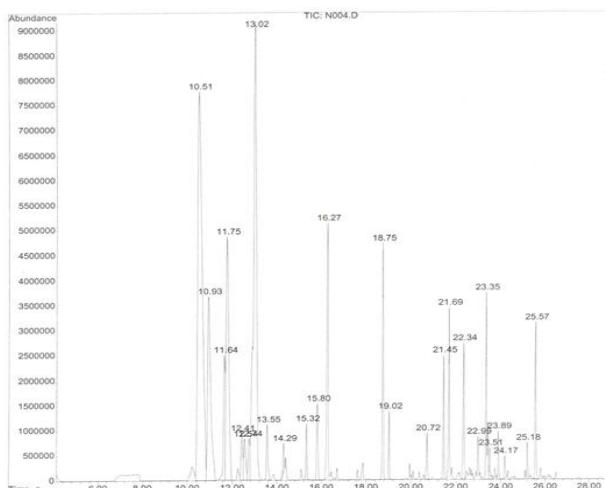
(ب) زمان قرار گیری فیر

جهت نیل به شرایط بهینه‌ی جداسازی، اثر دو پارامتر فوق بر تغییر کمی در صد پنج جزو عملده‌ی سازنده‌ی ترکیب شیمیائی اسانس در کلیه‌ی بخش‌ها (گل، برگ و ساقه) آلفا پین، کامفن، میرسن، او-سینئول و بورنیول بررسی شد. هم‌چنین، نظر به این که الگوی ساختاری اسانس‌ها دارای شباهت زیادی با یکدیگر بود ۰/۵ گرم از برگ خشک شده گیاه *P. abrotanoides* در بهینه‌سازی مورد

(شکل ۵)، ۱۱ ترکیب که در مجموع ۹۳/۸۲٪ کل اسانس را تشکیل می‌دادند، شناسایی گردید. نام و درصد نسبی ترکیبات موجود در این اسانس در شکل ۸ مقایسه و نشان داده شده است. بر اساس این شکل، بیشترین فراوانی به میرسن (۳۱/۲۳٪)، او-۸-سینثول (۲۶/۴۳٪) و آلفا پین (۸/۷۴٪) نسبت داده می‌شود. از نظر گروه ترکیبات طبیعی، این روغن اسانسی اساساً مشتمل از ۴۶/۶۳٪ مونوتربن‌های هیدروکربنی، ۴۳/۴۷٪ از مونوتربن‌های اکسیژن‌دار، ۱/۸۵٪ از سزکویی‌ترپن‌های هیدروکربنی و ۱/۸۷٪ از سزکویی‌ترپن‌های اکسیژن‌دار می‌باشد.

شکل ۳- کروماتوگرام روش SPME برای روغن‌های اسانسی برگ گیاه *P. abrotanoides*

شکل ۴- کروماتوگرام روش SPME برای روغن‌های اسانسی گل گیاه *P. abrotanoides*

۲-۳. پروفیل شیمیائی اسانس‌های گل، برگ و ساقه‌ی گیاه HS-SPME-GC-MS *P. Abrotanoides*

با بررسی و مطالعه‌ی کروماتوگرام و طیف‌های جرمی حاصل از دستگاه GC-MS، ترکیبات موجود در روغن اسانسی گل، برگ و ساقه‌ی گیاه *P. abrotanoides* شناسایی و در جدول ۱ نشان داده شده‌اند. با بررسی این جدول، درصد ترکیبات در روغن‌های اسانسی به دست آمده از اندام‌های مختلف گیاه به روش SPME، به صورت زیر است:

الف) در روغن اسانسی حاصل از گل این گیاه به روش SPME (شکل ۳)، ۲۱ ترکیب که در مجموع ۹۶/۲۹٪ کل اسانس را تشکیل می‌دادند، شناسایی گردید. این روغن اسانسی، حاوی ۵۲/۲۵٪ مونوتربن‌های هیدروکربنی، ۳۱/۰۵٪ مونوتربن‌های اکسیژن‌دار، ۱۱/۸۱٪ سزکویی‌ترپن‌های هیدروکربنی و ۲/۳۹٪ سزکویی‌ترپن‌های اکسیژن‌دار بود. ترکیبات اصلی تشکیل‌دهنده، آلفا پین (۸/۵۶٪)، او-۸-سینثول (۲۰/۸۶٪)، میرسن (۱۰/۱۱٪) و کامفن (۰/۸٪) می‌باشند. نمایش تصویری درصد نسبی کلیه‌ی اجزاء تشکیل‌دهنده-ی این روغن اسانسی در شکل ۶ نمایش داده شده است. مطابق این شکل، کمترین و بیشترین فراوانی به ترتیب در نیمه‌های سمت راست و چپ متعلق به گروه سزکوئی‌ترپن‌ها و مونوتربن‌ها می‌باشد.

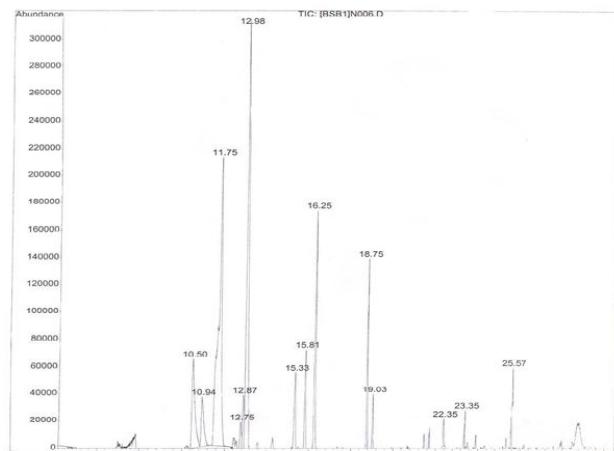
ب) در روغن اسانسی حاصل از برگ این گیاه به روش SPME (شکل ۴)، ۱۵ ترکیب که در مجموع ۸۸/۰۰٪ کل اسانس را تشکیل می‌دادند، شناسایی گردید. تصویر شمائی ستونی پروفیل شیمیائی این اسانس در شکل ۷ آورده شده و ترکیبات اصلی تشکیل‌دهنده شامل او-۸-سینثول (۲۵/۵۱٪)، میرسن (۱۹/۰۵٪) و آلفا پین (۱۲/۶۲٪) می‌باشند.

علاوه‌ی ساختار این روغن اسانسی مشتمل بر ۴۱/۹۶٪ مونوتربن‌های هیدروکربنی، ۴۰/۰۷٪ مونوتربن‌های اکسیژن‌دار، ۳/۹۱٪ سزکویی-ترپن‌های هیدروکربنی، ۲/۱۱٪ سزکویی‌ترپن‌های اکسیژن‌دار و ۰/۰۳۴٪ ترکیبات غیرترپنی (هیدروکربن‌های آلیفاتیک و...) شناسائی می‌شود.

ج) در روغن اسانسی حاصل از ساقه‌ی این گیاه به روش SPME

جدول ۱- اجزای تشکیل دهنده موجود در روغن انسانی گل، برگ و ساقه گیاه
.HS-SPME جدا شده به وسیله روش *P. abrotanoides*

شماره	نام ترکیب	اندیس کواتومی	برگ (%)	گل (%)	ساقه (%)
۱	α -pinene	۹۳۹	۲۵/۷۷	۱۲/۶۲	۸/۷۴
۲	Camphene	۹۵۴	۸/۵۶	۷/۰۹	۴/۲۹
۳	β -pinene	۹۷۹	۲/۸۰		
۴	Myrcene	۹۹۱	۱۰/۱۱	۱۹/۰۵	۳۱/۲۳
۵	α -terpinene	۱۰۱۷	۱/۲۵		
۶	p-cymene	۱۰۲۵	۱/۱	۰/۸۴	
۷	Limonene	۱۰۲۹		۱/۹۷	۲/۳۷
۸	1,8-cineole	۱۰۳۱	۲۰/۸۶	۲۵/۵۱	۲۶/۴۳
۹	γ -terpinene	۱۰۶۰	۱/۱۹		
۱۰	α -terpinolene	۱۰۸۹	۰/۳۵		
۱۱	Camphor	۱۱۴۶	۱/۵۲	۲/۷۱	۳/۶۵
۱۲	Borneol	۱۱۶۹	۵/۲۰	۹/۸۷	۸/۴۹
۱۳	bornyl acetate	۱۲۸۹	۳/۴۷	۱/۹۸	۴/۹۰
۱۴	α -copaene	۱۳۷۷	۰/۷۳		
۱۵	Dodecanal	۱۴۰۹		۰/۳۴	
۱۶	β -caryophyllene	۱۴۱۹	۲/۳۸	۱/۲۹	
۱۷	β -gurjunene	۱۴۳۴	۱/۶۴	۰/۶۵	
۱۸	α -humulene	۱۴۵۵	۲/۲۳		۱/۰۲
۱۹	Epizonaren	۱۵۰۲	۰/۵۶		
۲۰	γ -cadinene	۱۵۱۴	۳/۱۶	۱/۴۳	۰/۸۳
۲۱	cis-calamenene	۱۵۴۰	۰/۴۹		
۲۲	β -calacorene	۱۵۶۶	۰/۶۲	۰/۵۴	
۲۳	α -cadinol	۱۶۵۴	۲/۳۹	۲/۱۱	۱/۸۷
Total percentage		۹۶/۲۹	۸۸	۹۳/۸۲	
Monoterpene (%)		۵۲/۲۵	۴۱/۹۶	۴۶/۶۳	
Sesquiterpene (%)		۱۱/۸۱	۳/۹۱	۱/۸۵	
Oxygenated compound (%)		۳۳/۴۴	۴۲/۱۸	۴۵/۳۴	
Number of compound		۲۱	۱۵	۱۱	

شکل ۵- کروماتوگرام روش SPME برای روغن های انسانی ساقه گیاه *P. abrotanoides*

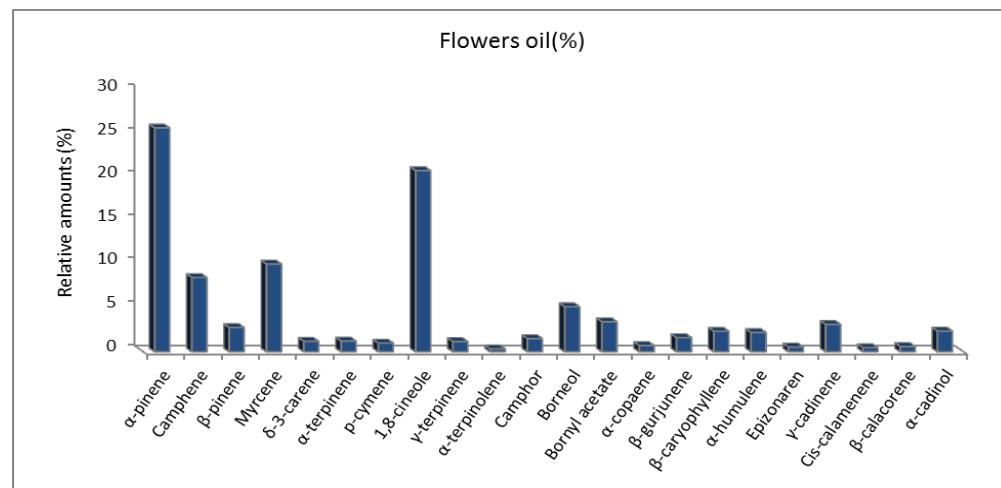
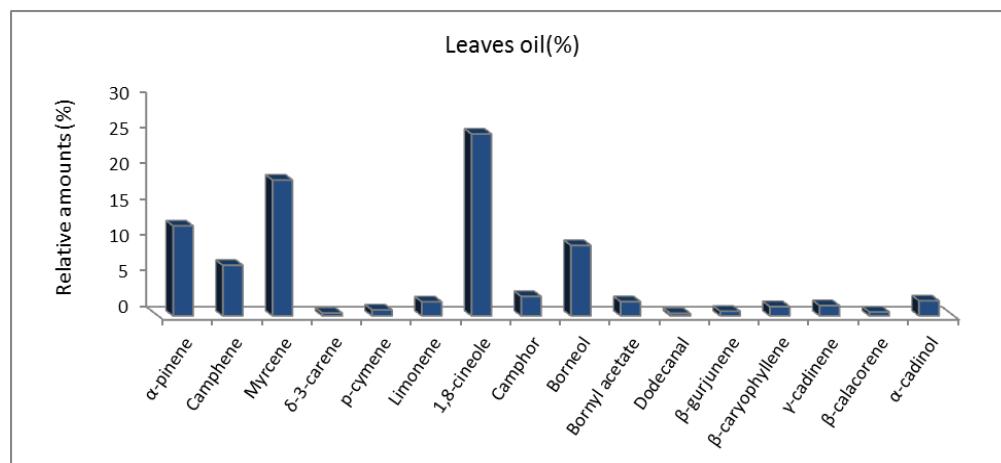
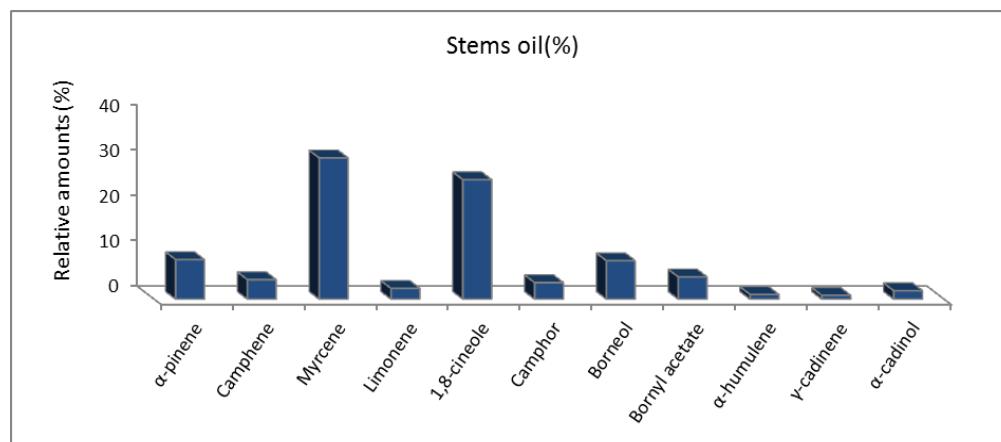
۴. نتیجه گیری

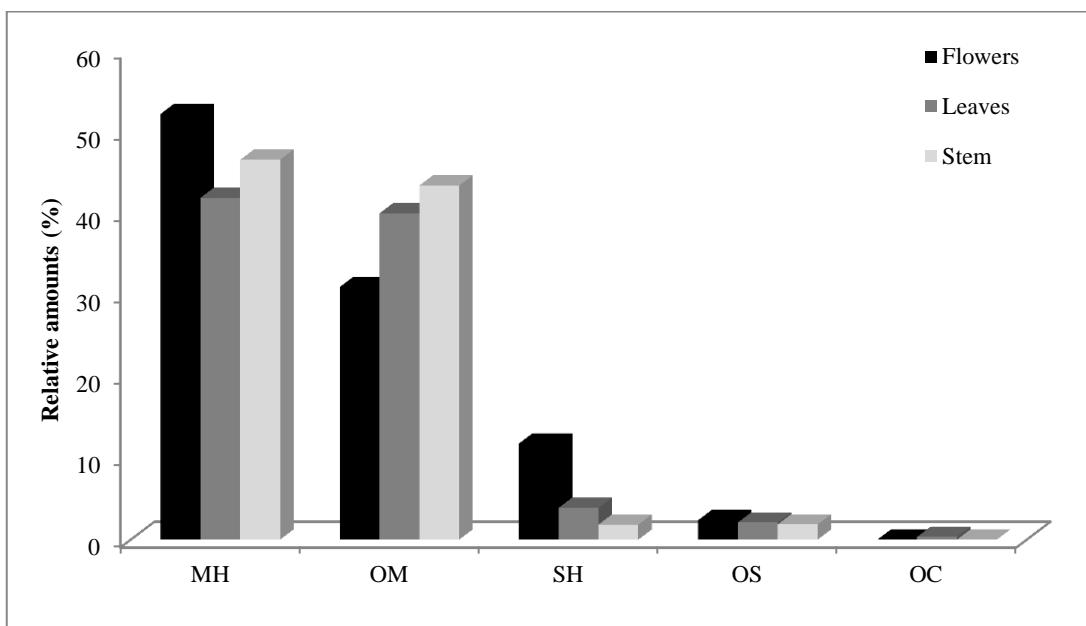
میکرو استخراج فاز جامد از طریق فضای فوقانی (HS-SPME) یک روش توانمند و آسان جهت تغییض و جداسازی هم زمان طیف وسیعی از ترکیبات آلی در روغن های انسانی و گستره ای وسیعی از ترکیبات داروئی و فرآورده های غذایی و زیست شناختی است. در این تحقیق، ساختار شیمیائی روغن های فرار انسانی استحصلال شده از گل، برگ و ساقه گیاه به روش HS-SPME جداسازی و پس از تزریق به ستون های GC و GC-MS با استناد به شاخص های کواتس و طیف های جرمی شناسائی شدند. بعلاوه، متغیر های تجربی مؤثر بر روند انجام استخراج نیز بهینه شدند. بر اساس نتایج حاصل (شکل ۹)، الگوی پراکندگی ترکیبات طبیعی، صرف نظر از نوع و درصد نسبی اجزاء تشکیل دهنده، در برگ و گل دقیقاً یکسان و به صورت:

سزکوئیت پرین های اکسیژن دار > سزکوئیت پرین های هیدروکربنی > مونو ترپن های اکسیژن دار > مونو ترپن های هیدروکربنی

می باشد. در عین حال، یک تغییر جزئی در درصد تشکیل دهنده های ساقه ظاهر شده و میزان فراوانی سزکوئیت پرین های اکسیژن دار به میزان ناچیز بیشتر از سزکوئیت پرین های هیدروکربنی مشاهده شده است. در عین حال، رتبه های اول و دوم کماکان متعلق به

مونو ترپن های هیدروکربنی و مونو ترپن های اکسیژن دار می باشد.

شکل ۶- نمودار ستونی درصد ترکیبات موجود در گل گیاه *P. Abrotanoides* استخراج شده به روش SPMEشکل ۷- نمودار ستونی درصد ترکیبات موجود در برگ گیاه *P. abrotanoides* استخراج شده به روش SPME.شکل ۸- نمودار ستونی درصد ترکیبات موجود در ساقه گیاه *P. abrotanoides* استخراج شده به روش HS-SPME.

شکل ۹- اثر روش SPME در استخراج گروههای مختلف ترپنی، غیرترپنی و ترکیبات اکسیژن دار از گل، برگ و ساقه گیاه *P. abrotanoides*

۵. مراجع

- [8] M.M. Saleh, and H. Kating, *Planta. Med.*, 33 (1978) 85.
- [9] A.D. Dembitskii, *Ser. Khim.*, 4 (1984) 4.
- [10] M.C. Nigam, P.R. Rao, and C.K. Atal, *Parfum. Kosmet.*, 50 (1969) 221.
- [11] S. Inouye, K. Uchida, H. Yamaguchi, T. Miyara, S. Gomi and M. Amano, *J. Essent. Oil Res.*, 13 (2001) 68.
- [12] M. Mahboubi, and N. Kazempour, *Indian. J. Pharm. Sci.*, 71 (2009) 343.
- [13] K.M. Semnani, *Pharm. Biol.*, 42 (2004) 524.
- [14] S. Sajjadi, I. Mehregan, M. Khatamsaz, and Gh. Asgari, *Flav. Fragr. J.*, 23 (2005) 445.
- [15] R.P. Adams, *Identification of essential oil components by gas chromatography/ mass Spectroscopy*, Allured Publ. Corp., Carol Stream, IL USA (1995).
- [16] M. Mohammadhosseini, A. Pazoki, H.A. Zamani, H. Akhlaghi and M. Nekoei, *J. Essent. Oil Bear. Plant*, 13 (2010) 704.
- [17] M. Mohammadhosseini, H.A. Zamani, H. Akhlaghi and M. Nekoei, *J. Essent. Oil Bear Plant*, 14 (2011) 559.
- [18] H. Akhlaghi, M. Nekoei, M. Mohammadhosseini and A. Motavalizadehkakhky, *J. Essent. Oil Bear Plant*, 15 (2012) 328.
- [1] و. مظفریان، فرهنگ نامهای گیاهان ایران، انتشارات فرهنگ معاصر، (۱۳۷۵).
- [2] م. آزادبخت، رده‌بندی گیاهان دارویی، انتشارات طیب، (۱۳۷۸).
- [3] ا. قهرمان، فلوررنگی ایران، انتشارات موسسه جنگل‌ها و مراعط بخش گیاه‌شناسی، (۱۳۷۵).
- [4] پ. باباخانلو، ف. سفیدکن، ل. احمدی، م. برازنده، ف. عسگری، *فصلنامه پژوهشی تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران*، جلد ۲، (۱۳۷۷).
- [5] A. Nezhadali, M. Masrorniab, A. Solati, M. Akbarpour and M. Nakai-Moghaddam, *Der Pharma Chem.*, 1 (2009) 146.
- [6] A. Rustaiyan, S. Masoudi, N. Ameri, K. Samiee and A. Monfared, *J. Essent. Oil Res.*, 7 (2006) 56.
- [7] C. Younos, M. Lorrian, and J.M. Pelt, *Plant. Med. Phytother.*, 6 (1972) 178.